Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 102. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ВІВТОРОК, 2-го ЧЕРВНЯ 1981 — ЦЕНТІВ 25 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, JUNE 2, 1981 — No. 102. VOL. LXXXVIII

ПРЕДСТАВНИКИ УБС І УНС ВІДБУЛИ СПІЛЬНІ НАРАДИ

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Загальногромадські справи, які заіснували в громаді у зв'язку з XIII Конґресом Українців Америки та після нього, як і забезпеченеві проблеми в теперішній економічній ситуації та у зв'язку із загальним станом і розвитком цього сектора в ЗСА і Канаді, були предметом спільних нарад членів Виконавчого Комітету Українського Братського та Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзів, що відбулися тут у приміщеннях Головної Канцелярії УНС минулого вівтірка, 26-го травня 1981 року.

У нарадах, що їх відкрив та якими, привітавши гостей проводив головний предсідник УНС д-р Іван О. Флис, взяли участь виконавчі урядовці УБСоюзу: голова Іван Олексин, заступники голови Степан Віхар і Ярослав Пронько, головний секретар д-р Роман Ричок, головний фінансовий секретар і касир Едвард Попіль та заступник фінансового секретаря Йосиф Харина, а з УНС, разом з д-ром І. Флисом, у цих нарадах взяли участь затруднені в Головній Канцелярії головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна М.Дячук та головний організатор Василь Оріховський. Обі ці наші найбільші братські установи, які разом нараховують понад 108,000 членів та разом закумулювали понад $55,000,000 майна, мають за першу свою мету — як це визначено в актах їхньої інкорпорації — „сприяти єдності, соціяльним зв'язкам та товариським взаєминам і поширювати принципи доброзичливости і милосердя між своїми членами, дбати про їх моральний й інтелектуальний розвиток" і т.д., як також дбати про матеріяльний добробут, забезпечуючи їх на життя, від нещасливих випадків і підібне. Обидва ці головні завдання, що їх можна б коротко окреслити, як моральний і матеріяльний добробут, натрапляють у теперішній внутрішній ситуації в українській громаді та в загальній економічній ситуації в країні на поважні труднощі й комплікації, з якими проводи цих установ зобов'язані змагатись і їх полагоджувати в найкращому інтересі свого членства та всієї громади.

Зокрема обмірковано проблеми громадсько-організаційного характеру, як упорядкування організованого життя української громади в ЗСА, тісніша співпраця з Церквами, справи виховання української молоді та збереження її національної ідентичности, допомога науковим, культурним виховним та іншим організаціям.

Обмірковуючи ці проблеми та відповідні заходи для їх зустрічі і наладнання, виконавчі урядовці УБСоюзу та екзекутивні урядовці УНСоюзу під час цих своїх спільних нарад віддали відповідну увагу і завжди актуальній та в попередньому десятиріччі вже навіть конкретизованій, але не завершеній справі злуки обидвох цих наших найбільших і найвпливовіших братських суспільно-громадських та забезпеченево-економічних установ. Представники обох Союзів однозгідно ствердили, що об'єднання людських і фінансових ресурсів обох установ допомогло б краще і справніше виконувати їхні громадські, забезпеченеві і братські завдання.

В результаті нарад, які, в опінії всіх їх учасників — відбулися в кожному відношенні у справжньому братерському дусі, рішено продовжувати та поступово конкретизувати спільні зусилля для досягнення спільних ближчих і дальших цілей, в найкращому інтересі своїх членів та своєї громади, що є рівночасно і в найкращому інтересі наших американської і канадської країн та українського народу на рідній землі в його змаганнях до волі і незалежности, — як це одностайно твердили в своїх заключних словах голови УБС і УНС.

Іван В. Іванчук, почесний член Головного Уряду УНС, помер після автового випадку

Чікаґо, Ілл. (Г.О.) — Іван В. Іванчук, у минулому протягом чотирьох чотирирічних каденцій головний контролер і від 1970 року почесний член Головного Уряду Українського Народного Союзу, помер тут в одному з місцевих шпиталів минулої п'ятниці, 29-го травня 1981 року, після покалічень в автомобільному нещасливому випадку попередньої суботи, 23-го травня. Прожив 76 років. Осиротив дружину Стефанію, замужніх дочок Джоен і Клявдію з їхніми родинами, брата Михайла в Канаді та велику союзову родину й українську громаду, для добра яких він трудився все своє доросле життя.

Похоронні відправи були заповіджені: панахиди — в неділю, 31-го і в понеділок 1-го червня, ввечорі в похоронному заведенні Музики, а похорон у вівторок, 2-го червня перед полуднем з церкви св. Йосафата (500 Норт Камберленд авеню) на цвинтар св. Миколая.

Св. п. Іван Василь Іванчук народився 7-го серпня 1905 року в Канаді, в місцевості Джімлі в Манітобській провінції, в родині свідомих українських поселенців Василя і Параскевії з Ганчариків Іванчуків. Вищу освіту здобув в ЗСА в Технологічному інституті в Детройті, одержавши там диплом бакалавра соціологічних наук. Опісля продовжував ще правничі студії. В 1933 році одружився зі Стефанією Бартош і вони є батьками двох тепер уже замужніх дочок Клявдії і Джоен.

Св. п. Іван В. Іванчук

Свою громадську активність почав уже в 1922 році, зорганізувавши тоді в місцевості свого народження, Джімлі, комітет за вибір українця до провінційної леґіслятури Манітоби. В 1927 році зорганізував перший Український Студентський Клюб в Гемтремку, а рік пізніше такий же клюб у Детройті. В 1933 році був співзасновником Ліґи Української Молоді Північної Америки, в якій довгі роки був найбільш активний. Вже в 1929-30 році зорганізував в Детройті молодечий Відділ УНСоюзу і від того часу власне цій братській установі присвячував найбільше свого часу і труду. Від 1936 року брав активну участь в усіх 11 відбутих від того часу конвенціях і на чотирьох з них: 21-ій у Піттсбурґу в 1946 році, 23-ій у Вашінґтоні 1954, 25-ій у Ню Йорку в 1962 р. та 26-ій у Чікаґо 1966 року був обраний

(Закінчення на стор. 4)

УІА плянує пожвавити свої дії

Ню Йорк, Н.Й. (Д-р Ростислав Сочинський). — У п'ятницю, 15-го травня ц.р., тут у власних приміщеннях відбулося пленарне засідання Ради директорів Українського Інституту Америки (УІА), в якому взяли участь сім директорів, а саме: інж. Волтер Назаревич, Зенон Баб'юк, інж. Андрій Пащук, мгр Володимир Баранецький, д-р Степан Ворох, д-р Ростислав Сочинський і д-р Юрій Савицький і троє запрошених гостей: Оленка Савицька, Олександер Тишовницький, адв. Віктор Руд і адміністративний директор Інституту проф. Іван Самійленко.

Це засідання було завершенням двомісячної інтенсивної діяльности Екзекутивної комісії Інституту, яка на своїх щотижневих сходинах плянувала й укладала в конкретні форми цілі й завдання УІА, його структуру, фінансову базу, організаційне удосконалення, збереження будинку і програму діяльности на майбутнє.

Наради відкрив і ними провадив віцепрезидент Інституту інж. В. Назаревич. Д-р Ю. Савицький, заступник секретаря, прочитав протокол попереднього засідання, який присутні затвердили з малими поправками.

Д-р С. Ворох, голова Організаційної комісії, познайомив присутніх з аплікаціями нових членів, а саме: Ольги Дадинюк, Лідії Т. Гук, д-ра Михайла Яблонського, Ореста М. Кебала і Джеймса М. Літруна, яких Рада директорів одноголосно прийняла.

З. Баб'юк, скарбник Інституту, прочитав проєкт прелімінарного бюджету на рік 1981-82, який в будучому ще доповниться.

Д-р Р. Сочинський, голова Комісії громадських зв'язків, подав звіт з діяльности, стверджуючи, що члени комісії реґулярно подавали відомості про діяльність УІА до української преси — „Свобода" та англомовної — „Український Тижневик", маючи повну співпрацю редакторів цих часописів, а саме: Зенона Снилика та Роми Сохан Гадзевич. Прихильні рецензії на брошуру „30-ліття УІА", а також редакційна стаття про потреби Українського Інституту Америки появилися в пресі. Комісія плянує поширити інформаційну службу на інші українські, а також американські публікації. Для доповнення членства Комісії громадських зв'язків запрошено редакторів Антона Драгана, Людмилу Волянську і Романа Юзенева, які погодилися працювати в рамках Комісії і були затверджені Радою директорів, як її постійні члени.

Інж. А. Пащук, голова Програмової комісії, згадав у своєму звіті про імпрези, які Інститут влаштовував у останніх місяцях і які мали дуже прихильний відгук у пресі. Він представив плян діяльности на майбутнє, який включав би: 1) влаштування постійної виставки Олександра Грищенка в одній з кімнат Інституту з формальним, урочистим її відкриттям для ознайомлення американської публіки з 150-ма творами мистця, 2) приготування окремої кімнати для перманентної виставки О. Архипенка, як атракції для міжнародних відвідувачів Інституту, 3) влаштування кімнати для виставок творів сучасних українських мистців, що творять тепер, 4) організацію серії концертів українських композиторів, які тепер приготовляє маестро Андрій Добрянський, 5) затіснення співпраці з Українським Музеєм, даючи приміщення в Інституті для його експонатів. Окремий комітет УІА у складі: А. Пащук, В. Назаревич і В. Баранецький, має зустрітися у найближчих днях з представниками Українського Музею для наладнання цих справ.

Інж. В.Назаревич подав дуже обширний звіт з дотеперішньої діяльности Екзекутивної комісії, який в деталях діяграмами і прозірками ілюстрував О.Тишовницький. В аналізі теперішнього стану УІА і в укладанні пляну праці на майбутнє були дуже помічні молоді фахові сили, запрошені на наради Ради директорів, яких згадано на початку цієї вістки.

В.Назаречич подав до відома, що Товариство Приятелів УІА, виповнивши свої

(Закінчення на стор. 4)

ПЛАСТУНИ ВЛАШТУВАЛИ СВЯТО ВЕСНИ

Іст Четгем, Н.Й. (Б.Т.).— Тут на пластовій оселі „Вовча Тропа" відбулося в днях 23-го і 24-го і 25-го травня ц.р. пластове окружне Свято Весни , яким щороку пластуни відзначують свого патрона св. Юрія.

Під час винятково соняшної погоди 290 юнаків і юначок провели серед чудової весняної природи, на яку в цю пору року багата пластова оселя, цілковито ізольована від гамору міст та великих шляхів, три повних дні на змагу з приктичного пластування, спортових конкуренціях та самодіяльності під час двох ватер, з яких одна варта в неділю ввечорі мала святковий характер.

Святом проводили пластовий Загін „Червона калина" та Курінь старших пластунок „Чорноморські хвилі". Команду свята та інструкторський персонал, до якого ввійшли 50 сеніорів та старших пластунів і пластунок, очолював пл.сен. Богдан Кузишин, а йому допомагали ст.пл. Петро Михайлів — бунчужний, ст.пл. Зеня Брожина — комендантка табору юначок, та ст.пл. Євген Грожина — комендант табору юнаків. У неділю відвідав Свято та відслужив Св. Літургію ст.пл. отець Андрій Чировський, член загону „Червона калина" та довголітній виховник на пластових таборах тієї оселі. У Святі взяла участь також пл.сен. Евстахія Гойдиш, голова КПС в Америці. Присутність цих двох пластових особистостей надало Святові особливої поваги.

З уваги на недалекий 70-річний ювілей Пласту, Свято проходило під кличем: „Поступаймо вперед — не забуваймо минуле", а зміст Свята підкреслено у першому наказі дня: „Будучність Пласту буде залежати від юнаків і юначок, їхнього розуміння пластової присяги і їхнього життя згідно з пластовим законом, в якому зібрані найкращі людські чесноти".

В понеділок, під час врочистого закінчення Свята, проголошено висліди змагань. Помітним було подекуди краще пластове вироблення учасників ніж у попередніх роках, цікавіша самодіяльність під час ватер та кращі спортові осяги. Конкуренція була велика, тому з радістю вітали учасники Свята першунів: 44-ий курінь юначок ім. Оксани Джиджори з Нюарку та 29-ий курінь юнаків ім. Северина Левицького з Бостону.

XI-ИЙ ЗАГАЛЬНИЙ З'ЇЗД УСП

Баффало, Н.Й. — Головна Булава Уряду Старшого Пластунства інформує, що XI-ий загальний з'їзд УСП відбудеться цього року на Пластовій Оселі „Новий Сокіл" біля Баффало в днях від 12-го до 14-го червня ц.р. Ближчі інформації можна отримати у пластових Станицях.

ВІЙСЬКО ВБИЛО ПРЕЗИДЕНТА БАНҐЛЯДЕШУ

Дакка, Банглядеш.—Президент Банглядешу Зія Раман відбував офіційну візиту крізь східню провінцію держави, коли ненадійно в портовому місті Читтаґонг військо доконало замаху на нього і його співробітників. Після вбивства президента командуючий генерал Манзур Агмед проголосив державний переворот і проклямував свою владу. Одначе віцепрезидент Абдус Саттар проголосив надзвичайний стан, перебрав владу, а військове командування країни підтримало його.

Шеф штабу збройних сил Банґлядешу звернувся до військових частин в місті Чіттагонґу зі закликом, щоб вони арештували збунтованих старших на чолі з генералом Агмедом та привернули лад і дали змогу леґальному урядові виконувати владу. Одночасно він наказав радіосистемі східньої частини Банґлядешу перестати надавати бунтівливі комунікати й радіопередачі. Він також звернувся зі закликом до генерала Агмеда, щоб той видав тіло вбитого президента офіційній владі та щоб підпорядкуватися військовому командуванню. Одначе генерал Агмед, принаймні покищо, відхилив вимогу генерального штабу і продовжує на чолі 24-ої дивізії піхоти окупувати місто Чіттаґонг. Командир воєнної фльоти Банглядешу контрадмірал М. А. Хан, яка заякорена в порті Чіттаґонґ, заявив свою льояльність до центрального уряду, очоленого тепер виконуючим обов'яки президентом Саттаром, але з огляду на безпеку утік до столиці країни Дакки.

Збунтований генерал Агмед звернувся до шефа генерального штабу Г.М.Ершада спільними силами „провести чистку правлячих елементів у столиці та створити чисте, неперекупне, компетентне правління". У відповідь на це генерал Ершад повторив свою вимогу до збунтованого генерала Агмеда піддатися.

Напливаючі інформації з Банґлядешу вказують на те, що справа державного перевороту і вбивство президента Рамана були заздалегідь пляновані та що з президентом загинули деякі його співробітники, а між ними шеф його охорони генерал Садік Чудгарі та керівник і генеральний секретар привладної Національної партії Бадруд Доза Чудгарі. Одною з причин спроби державного перевороту і вбивства президента та членів його оточення була чистка, що її останньо переводжено у військовому командуванні.

Москва обвинувачує ЗСА в терористичних акціях

Москва. — Совєтське офіційне пресове агенство ТАСС розіслало до преси інформацію про те, що, мовляв, „платні аґенти" Вашінґтону і Пекіну вчинили ще один кривавий терористичний злочин в Кабулі, Афганістан.

„Намагаючись залякати студентів найбільшого в країні вищого навчального закладу, — говориться в повідомленні ТАСС, — вони підорвали 2-го травня ц.р., в приміщенні Кабульського університету, бомбу, в результаті чого кількох студентів і викладачів було поранено".

В повідомленні ТАСС ні словом не згадується про діяльність і боротьбу афганської визвольної організації, яку чомусь Москва не обвинувачує у цьому конкретному випадку. Совєтські газети, які надрукували інформацію ТАСС-у пишуть, що афганські студенти відбули після цього випадку „гнівний мітінг" і „засудили цю вилазку реакції". На мітінґу виступали речники офіційної урядової Нароно-демократичної партії Афганістану, а також студентські активісти, які „затаврували ганьбою дії контрреволюції". У прийнятій резолюції засуджується „терор імперіялістичних найманців", висловлюється підтримку для уряду ДРА і „завоювань квітневої революції", натавровується „підступи імперіялістів ЗСА, китайського гегемонізму та інших реакційний сил". „Студенти" гнівно заявляють, що вони „не дозволять повернути країну до минулого".

У світі

ПРЕЗИДЕНТ ЕЛЬ САЛЬВАДОРУ Хозе Наполеон Дуарте відкинув пропозицію посередництва нової місії Соціялістичного Інтернаціоналу, яку очолював голова канадської Нової Демократичної Партії — НДП — Ел Бровдбент. Президент Дарте в телефонічному інтерв'ю, яке передрукували численні пресові органи в світі заявив: „Ми висловили становище уряду Сальвадору, що найкращою і найповнішою розв'язкою внутрішнього конфлікту в Ель сальвадорі є виборчій процес". Вибори до парляменту, переведені загальним голосуванням дадуть повну й найбільш відповідаючу загальним поглядам та загальним потребам розв'язку. Будуть вони також єдино демократичні. Всякі спроби домовитися між партіями поза плечима виборців були типовим антидемократичним процесом. Президент Дуарте і його уряд полякували Бровдбентові і його приятелям за бажання допомогти розв'язці сальвадорського конфлікту, одначе, він увійшов у таку стадію, що, на думку уряду, тільки відклик до народу шляхом голосування дасть можливість йому висловити свою волю.

В РЕСПУБЛІЦІ Уруґвай вибух великий фінансовий скандал, який огорнув також найвищі державні кола. Наслідком того скандалу змушені були резигнувати міністер унутрішніх справ, командир військового вишколу, шеф столичної поліції в Монтевідео, столиці Уруґваю, та амбасадор до сусідньої республіки Параґвай. За кулісами, заки дійшло до тих резиґнацій, відбувалася важка боротьба внутрі військової хунти, яка керує країною, і дійшло до зміни в її складі. Генерал Грегоріо Альварез, який став лідером хунти, кандидує також на пост президента Уруґваю, бо у вересні цього року закінчиться каденція теперішнього президента Апаріціо Мендеза і перед тим мусять відбутися вибори нового президента.

ЛІВІ КОЛА В ЯПОНІЇ розпочали нову акцію проти американських баз у Японії та вимагають негайно відтягнення з японської території і японських вод атомової зброї, якщо там така є. Понад тисячу демонстрантів зібралися в Йокосука, морській базі, де стаціонує американська фльота, і вимагали опущення тієї бази, однієї знайбільших в західньому Пацифіку, американською фльотою. Одним з керівників тієї демонстрації був посадник міста Йокосука, який виступив з промовою проти японського уряду і американських військ. Під кінець демонстрації вирішено незабаром відбути другу, це більшу.

НТША РОЗГОРТАЄ СВОЮ НАУКОВУ АКТИВНІСТЬ

Ню Йорк, Н.Й. (ПС НТША). Минулий 1980 та перших чотири місяці цього 1981 року належали до найбільш активних і успішних у багатьох відношеннях в уже понад 30-літній історії Наукового Т-ва ім. **Шевченка в Америці**, зокрема в науковій діяльності та в поширенні і скріпленні зв'язків і співпраці з американськими та етнічними науковими установами,- ствердженo у звітах і дебатах на черговому пленарному засіданні Управи цього Т-ва, яке відбулося тут у власних приміщеннях в суботу, 16-го травня ц.р. У звітовому часі зокрема здійснено, започатковано або заплянoвано:

- **Наладнано зв'язок і** співпрацю з Білоруським Науковим Інститутом у Ню Йорку, зокрема його головою д-ром Витовтом Тумашем та д-ром Витовтом Кіпелем. Уже відбуто надзвичайно успішну спільну наукову конференцію на пошану проф. д-ра Лева Окіншевича, білоруса з походження, який віддав свої здібності та свою працю українській науці. Плянуються щорічні спільні конференції цих
цих двох наукових установ;

- **Наладнано діловий зв'язок** з науковцями польського Наукового Інституту в Ню Йорку, що його очолює проф. Громада. В квітні цього року відбулася спільна нарада представників НТША, Української Вільної Академії Наук (УВАН) та Польського Наукового Інституту на тему співпраці східньоевропейських наукових установ. Заплянoвано спільну конференцію на цю тему.

- **Схвалено взяти третій** раз участь у річній конвенції найбільшої американської славістичної наукової установи АААСС, цим разом у Монтереї у Каліфорнії, з окремою сесією, що її організує НТША. Темою сесії буде Україна і українці у Другій світовій війні. Сесію від НТША організує й очолюватиме містоголова НТША та референт його зовнішніх зв'язків проф. д-р Степан Горак, а свою участь у сесії вже зголосили відомі українські вчені проф. Джон Армстронг, проф. К.Фармер та інші, а з українських науковців проф. Я.Потічний з Канади, проф. В.Дмитришин з Орегону, проф. Ю.Кульчицький з Янгставну, проф. Субтельний та інші.

- **Схвалено взяти участь** у крайовій конференції учителів чужих мов, що має відбутися у Ню Йорку в грудні ц.р.

Крім цілого ряду вже відбутих наукових конференцій та принагідних публічних виступів, про що інформувала наша преса, зокрема спільної з УВАН під проводом проф. Ю.Грабовича з Гарварду, трьох професорів і трьох докторантів, першої Шевченкознавчої наукової конференції, продовжуються уже четвертий рік

(Закінчення на стор. 3)

В Америці

РЕЧНИКИ ДЕПАРТАМЕНТУ судівництва поінформували кореспондентів, що Джан Гінклі, виконавець атентату на президента Роналда Реґена, у якому, як відомо, крім Президента були поранені три інші особи, намагався покінчити самогубством заживаючи велику дозу таблет проти болю. Лікарі, випорожнивши шлунок Гінклі при допомозі спеціяльних апаратів, врятували йому життя. Тепер адміністрація в'язниці в Бетнер, Північна Каролайна, зарядила слідство звідки Гінклі взяв таку кількість таблет і встановили догляд над ним 24 години на добу.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ЯПОНСЬКІ обіцянки і заходи Адміністрації президента Роналда Реґена, експорт японських автомобілів до З'єднаних Стейтів Америки зріс в останніх трьох місяцях на 27 відсотків.Натомість експорт таких же автомобілів до країн Европейського Економічного Ринку спав у випадку Великої Британії на 30 відсотків, Західньої Німеччини 15, Бельгії 10 і Франції п'ять відсотків. Під теперішню пору заступник міністра торгівлі в японському уряді Наогіро Амаіза перебуває в Брюсселі і веде переговори з речниками ЕЕР. Японські спеціялісти і уряд свідомий того, що треба здержати зріст експорту автомобілів до ЗСА, Канади і Европи, або хотяй вдержати його на дотеперішньому рівні. Американські речники заявили, що тільки в місяці квітні японський експорт автомобілів становив 2,59 більйона долярів, тобто на один більйон більше, як загально передбачалось.

СОВЄТСЬКЕ ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО ТАСС оскаржило в кінці минулого тижня Адміністрацію президента Роналда Реґена, що вона свідомо підтримує „антисов'тську психозу" в З'єднаних Стейтах Америки і в інших країнах вільного світу. Політичні спостерігачі кажуть, що це так Москва зареаґувала на заяву Президента у військовій академії у Вест Пойнті, Н. Й., де він сказав, що Америка може говорити з Москвою про обмеження стратегічної нуклеарної зброї тільки з позиції сили, тобто тоді, коли досягне рівноваги у певних родах зброї, що її посідає Совєтський Союз. Совєтське аґентство заявляє, що методи, якими послуговується президент Реґен „не витримують критики" і їх „засуджують усі свободолюбні народи". ТАСС при тому додає, що Реґен „промовляв з виразним ворожим наставленням до СССР".

ДЕПАРТАМЕНТ СУДІВНИЦТВА і справедливости звернувся до федерального окружного суду у Сакраменто в Каліфорнії з вимогою перевести судовий процес, метою якого було б відібрати американське громадянство від Отта Албрехта А. фон Болшвінґа, американця німецького походження, який нібито мав працювати для німецької гітлерівської розвідки і посередньо помагав Адольфові Айхманові переводити в життя його плян винищування жидів. Згідно із заявою Департаменту справедливости фон Болшвінґ від 1934 до 1941 року був аґентом німецького „Зіхергайтс Дінст" (Служби Безпеки) і передавав цій службі потрібні її інформації із ЗСА. Газета „Ню Йорк Таймс" намагалася отримати безпосередньо від Болшвінґа докладні інформації, але його дружина заявила, що він хворий. Все, що відноситься до обвинувачення його у співпраці з гітлерівцями, — заявила дружина Болшвінґа, — то дещо відповідає правді, бо її муж був з рамени Сі-Ай-Ей, „подвійним аґентом" отримувані відомості від німців передавав відповідним чинникам американської розвідки. Аґнес фон Болшвінґ при тому заявила, що її муж має відповідні документи з тих часів.

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ Коннектикат Вілліям А. О'Ніл підписав в кінці минулого тижня два важливі закони, які мабуть перший раз в цьому стейті контролюватимуть продаж і посідання так званої короткої зброї, зокрема пістолів. На підставі нових законів, які ввійдуть в силу 1-го жовтня ц. р., суд має право засудити на п'ять років в'язниці особу, яка вживала пальну зброю при виконуванні злочину і на один рік в'язниці тільки за посідання пістолі без дозволу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пошана для вояка

У минулу середу, 27-го травня ц. р., промовляв на закінчення шкільного року у Військовій Академії у Вест Пойнті президент Роналд Реґен і червоною ниткою його промови тягнувся заклик до пошанування вояка та армії. Президент твердив, що вже минається розкладовий пацифізм чи пак дефететизм американського суспільства і вертається пошана для військової уніформи. Заповів, що він не думає перетворювати добровільну систему набору на примусову рекрутчину, а тільки про піднесення винагороди добровільцям, що будуть голоситися до війська. Особисто кожному випускникові Академії вручив диплом і стискав руку. Телевізійний коментатор підкреслив, що президент Реґен сам написав собі ту промову без допомоги спеціялістів із Білого Дому. Водночас віцепрезидент Джордж Буш промовляв на подібній церемонії у Морській академії в Аннаполісі — на ту саму тему із ще більшим натиском на потребу найсильнішої у світі морської фльоти З'єднаних Стейтів, що їх територія простягається між двома океанами.

Ці виступи найвищих державних мужів були наявною і логічною маніфестацією заповідженого ними процесу оновлення американського суспільства, затрусеного східньоамериканським лібералізмом, який ставиться легковажно, погірдливо а то й вороже до збройної сили країни, до війська, як до мілітаризму, що видатками на зброю поменшує прерізні проєкти цивільного порядку, намірені на піднесення добробуту, хоч у численних випадках — для вигідного життя неробів. Атмосфера перетворювання Америки на „державу добродійности" — „велфер стейт" — ще остаточно не минулася. Існують ще численні кола, існують чинники, які організували пікетування поштових урядів, де юнаки у поборовому віці мали зголошуватися й виповнювати формуляри на випадок конечности покликання їх до війська. Існує ще сильна опозиція не тільки проти рекрутчини, але проти реєстрації. Проте президент Реґен правду каже, що загал уже відвертається від того дефетистичного табору. Бо у практиці показалося, що всупереч тим демонстраціям і всьому крикові проти реєстрації молодих мужчин, здатних до військової служби, таки зареєструвалося понад 90 відсотків обов'язаних це зробити.

В Україні не було пошани для вояка і війська. В Галичині, де можна було за австрійської займанщини свобідніше розгортати і плекати українську політичну думку і де існували організації „Січ" і „Сокіл", з вибухом Першої світової війни зголосилося до леґіону Українських Січових Стрільців біля 10,000 молодих добровільців, і тільки заходи польських впливових парляментаристів у Відні скоротили той леґіон до 2,000. Але за тих же австрійських часів у Кадетській школі у Львові не було ні одного українця. І з розпадом Австрії осінню 1918 року був тільки один український генерал — Віктор Курманович у Відні — та майор Мирон Тарнавський — це був увесь наш старшинський стан! Тому треба було притягнути до Української Галицької Армії чужинецьких старшин, австрійських німців, і хоч вони служили чесно, вірно і льояльно, проте цей факт був однією з багатьох причин невдачі українських визвольних змагань. Видача за часів т. зв. Червоної Української Галицької Армії (ЧУГА) большевикам генерала Микитку і Ціріца на певну смерть (большевики розстріляли їх) — це чорна пляма на історії новітнього українського війська. Цілі полки Армії УНР і мільйони здорових мужчин проголошували „невтральність".

Щойно створення за Другої світової війни Дивізії Галичина і Української повстанської Армії відновили культ збройної сили. Проте дивна річ: ми щорічно відзначаємо роковини не українських перемог, а поразок — бою під Крутами та загинулих 359 геройських вояків під Базаром, які воліли, щоб їх розстріляли, аніж піти служити до Червоної армії...

Оновлення психіки американського суспільства і всієї атмосфери, що настала після прогри у В'єтнамі з панічним страхом, „щоб не повторився другий В'єтнам", але насправді коренем своїм сягала до Ялтинського і Потсдамського договорів, у яких Америка власними своїми руками створила совєтську імперію. Оновлення цієї атмосфери неможливе без привернення повної пошани для вояка, для збройної сили, для війська, як оборонця безпеки батьківщини, оборонця волі й миру.

Культ геройських вояцьких чинів існує у всіх народів. Мріємо про те, щоб наш культ збройної сили не обмежувався до культу трагічних поразок а величав українські збройні перемоги. Бо без власної збройної сили і без збройної боротьби за ні від кого незалежну українську державу — тієї держави не буде. Молімось, щоб у найближчій історичній хвилині не було більше „невтральних" до справи рідної держави.

Панас Феденко

ЮҐОСЛАВІЯ НА РОЗДОРІЖЖІ

Йосип Брож-Тіто, хорват, залишив многонаціональній державі — Югославії — конституцію, що мала (в ідеї) забезпечити рівноправність народів республіки і „дружбу". Це нагадує совєтську пропаганду і термінологію про „дружбу народів". Але Тіто не пішов за Леніном, котрий проповідував „злиття мов і націй" в єдиній комуністичній світовій державі. В Югославії маршала Тіта серби пишуть кирилицею, хорвати й словінці латинкою; серби й македонці моляться візантійським обрядом, хорвати належать до Римської Церкви, босняки, герцеговинці та албанці в області Косово ходять до мечеті і б'ють поклони в сторону магометової Мекки.

Політична теорія — а дійсність

Однак теорія політична часто розходиться з дійсністю. Так і в Югославії. Серби, найчисленніша національність у Югославії, виступають у ролі „старшого брата" супроти всіх інших народів цієї країни. Державний апарат (адміністрація, поліція) є в руках сербів. Це тяжко переносять особливо хорвати, які стоять на вищому рівні культури ніж серби. До розпаду Австро-Угорщини хорвати мали автономію в Угорському королівстві. Тепер хорвати мусять слухати наказів центрального уряду з Београду. Положення хорвата Тіта в Беоґраді нагадує до деякої міри ситуацію грузина Сталіна в Москві: обидва були виразниками інтересів найбільшої нації в державі: великоросіян у СССР, великосербів у Югославії.

Громадяни промислово розвинених країн — Хорватії та Словенії невдоволені тим, що мусять велику частину своїх обласних доходів віддавати на потреби відсталих провінцій — Македонії та Косова. Їх національна гордість ображає переважно сербів — „старших братів" — в адміністрації їхніх областей. Хоч мова сербів і хорватів мало чим відрізняється одна від одної, але до національного зближення між ними не дійшло. Беоґрад ще й за влади Тіта відкриває між хорватами „націоналістичні ухили", також між хорватами — комуністами, і винуватців карано.

Албанська ірредента

До найбільшого загострення національних суперечностей дійшло в провінції, що має історичну назву Косово. Там на Косовім полі зазнали серби найбільшу поразку в бою з турками 1389 року. Від того часу над сербами запанувала Турецька імперія, від якої серби визволені були тільки в XIX столітті. Автономна область Югославії Косово має населення албанське. І хоч Беоґрад дозволив албанцям Косова розвивати їхню культуру, однак косівські албанці хотіли б приєднатися до сусідньої Албанії. Тимчасово косівські албанці домагаються перетворення цієї области в провінцію на рівних правах з Хорватією та іншими областями. Сербські централісти до цього не хочуть допустити, бо бояться поширення „албанської ірреденти" (руху за прилучення Косова до Албанії).

Страх перед Югославією

Демонстрації у Прістіні, столиці Косова, проти сербського централізму, здушила поліція: пролита була кров албанців. Београд обвинувачує уряд Албанії, мовляв, він втручається до внутрішніх справ Югославії. Албанський уряд це заперечує: у Тирані маютя страх перед Юґославією, котра має силу для окупації малої Албанії. Чорногорський критик режиму Тіта, Мілован Джілас, писав у своєму спомині „Розмови з Сталіном", що Молотов радив югославському урядові „ковтнути Албанію". І хто взявся б обороняти тепер Албанію, ізольовану в світі? Албанські комуністи розірвали свій союз навіть з комуністами Китаю. Вони вважають себе за єдино правдивих наслідників ідей Леніна—Сталіна.

На східнім кордоні Югославії має македонську республіку, мовно і історично споріднену з Болгарією.

Після Другої світової війни сербські і болгарські комуністи (Георгій Димитров) хотіли об'єднати Югославію і Болгарію у федеративній державі. Сталін заборонив, і болгарські прихильники федерації з Югославією (Трайчо Костов та інші) повисли на шибеницях. Для розправи з Тітом Сталінові не вистачило можливостей.

Однак у Москві вирішили кинути неласку на югославських комуністів, яких названо „фашистами", і взяти під протекцію болгарських комуністів: їм дозволено домагатися прилучення Македонії до Болгарії.

Невигідна міжнародна ситуація

Таким чином, склалася для Югославії невигідна міжнародна ситуація, яку хочуть і можуть використати сусіди. Це передбачив М. Джілас, котрий писав, що тільки справжня рівноправність народів Югославії може забезпечити стійкість і відпорність цієї держави супроти різних зовнішніх загроз. На перешкоді цьому стоїть сербський великодержавний націоналізм: коли за слово критики сербського централізму судять і посилають у тюрми хорватських комуністів і поводяться з ними як з „ворогами народу", то ця політика не має шансів на успіх. Цей спір може використати tertius gaudens (третій, що радіє). Розпад Югославії відкрив би Москві шлях до Адріятицького моря. Мрія, яку мав Сталін при кінці Другої світової війни, була б здійснена.

Т. Т.

ІРА — ЛІВА ЧИ ПРАВА ОРГАНІЗАЦІЯ?

ІРА — Ірляндська Республіканська Армія — постала 1919 року в розгарі боротьби проти Великобританії за відлучення від тієї тоді могутньої імперії і створення самостійної держави Ірляндії. ІРА постала на базі різних національних і революційних угрупувань і з часу свого постання аж до сьогодні вона з різними перебоями продовжає свою діяльність. „Провос", Провізорична ІРА — крайнє ліве крило, яке веде збройну боротьбу, що перетворюється в тероризм, атакуючи цивільних людей, публічні місця, де зібрані припадкові відвідувачі, ресторани тощо.

Між ІРА і її крилом Провос є великі розходження не лише в методах поступування, але політичні й ідеологічні. ІРА називає себе соціял-демократичним угрупуванням, Провос — називає свою ідеологічнополітичну базу марксизмом-ленінізмом. Особливе відношення обидвох крил до релігії, а головно до католицизму. Обидві вони, а спеціяльно Провос, намагаються використати католицизм для своїх цілей. Не раз може здаватися, що вони ідентифікують себе з католицизмом, але це далеко не так. Найкраще можна пізнати їхнє обличчя по їхньому відношенні до вільної держави Ірляндії.

Антиімперіялізм

У відомому англійському щоденникові „Ґардієн" у Лондоні — колись „Манчестер Ґардієн" — з 18-го лютого 1980 року появилася плятформа ІРА, так як її з'ясував провідник, президент ІРА Рорі О'Брейді. О'Брейді заявив, що ІРА є „соціял-демократична, антиімперіялістична й антикомуністична". Ця плятформа за словами О'Брейді „в однаковій мірі відкидає імперіялізм зі Сходу", тобто імперіялізм СССР і його сателітів, як і „імперіялізм зі Заходу", тобто ЗСА і його союзників, а в першу чергу НАТО.

І тут черговий парадокс: не зважаючи на таку теоретичну поставу ІРА, СССР підтримує ІРА, а в першу чергу намагається усіма способами допомагати Провос. Зброя, амуніція й інші засоби до ведення боротьби за інструкціями з Москви, або навіть з її безпосередньої ініціятиви широкою струєю плили до рук членів ІРА. Міжнародні засоби масової інформації неоднократно повідомляли про доставу таких транспортів, а в деяких випадках про їх перехоплення. Відколи різними посередними дорогами й зв'язками — большевики цього всього не роблять безпосередньо, але системою посередніх зв'язків — скрайні елементи ІРА дістали доступ до совєтських збройєневих ресурсів, у них не бракує ні Калашнікових, ні автоматичних рушниць М-1 і М-3, ні ні легких і вигідних Томпсонів. Їм не бракує ні вибухівки, ні потрібних пашпортів, ні грошей.

Справжнє ідеологічне обличчя зразу видно з постави ІРА до Ірляндії і до ірляндського уряду та соціополітичної системи. „Уряд і система в Ірляндії збанкрутовані так само, як англійські", -каже О'Брейді, -коли ми переберемо владу, приватна власність не матиме місця у підставових індустріях". О'Брейді зовсім не скривається з наміром зробити переворот в Дабліні й змінити вибрану ірляндським народом владу. ІРА ще й далі під чадом колективістичних теорій, що „все приватне — недобре, все колективне — добре" й тому вимагає націоналізації важкої індустрії транспорту, копалень, енерґетичних заведень та, очевидно, банків, забезпеченевих підприємств, взагалі фінансів. Реєстр господарських ділянок, які слід усуспільнити, на тому в плянах ІРА не кінчиться. На щастя, це тільки пляни!

Повне помішання понять виявляє плятформа ІРА в національній ділянці. Та плятформа зрівнює ірляндський народ з шотляндцями валійцями та іншими народностями й постулює для них осібні держави. ІРА задумує завалити „колоніяльне Об'єднання королівства" Англії і на його місце творити федерацію Ірляндії, Шотляндії, Валії. Чому те нове об'єднання мало б бути краще від „Обєднаного королівства", плятформа, очевидно, не вияснює.

В сітях тероризму

Особисті симпатії проявляє ІРА до Палестинської Визвольної Організації (ПВО), з чого можна робити висновок, що поголоски про їхню тісну співпрацю в якійсь мірі відповідають правді. Так само ІРА повна захолення Кубою, Нікараґуа й готова „битися в кров" за Ель Сальвадор.

При цьому всьому ІРА намагається скинути зі себе п'ятно тероризму. Вона заперечує будь-які зв'язки з колись міцною й небезпечною терористичною організацією в Західній Німеччині Баадер-Майнгофа (чоловік і жінка, які жили як подружжя й керували короткотриваючою, але успішною терористичною акцією) та засуджує безглузду поведінку й терористичні акти Червоних бригад в Італії. ІРА хотіла б дуже вимазати зі своєї історії такі типові терористичні акти проти цивільного населення, як бомби в трамваях, на трамвайних зупинках, чи такі відпихаючі акти, як скинення бомби на спокійних ци-

(Продовження на ст. 3)

З господарського життя

Процес закупу американських підприємств чужими поширюється щораз більше. Перед роками відбувався протилежний процес закупу чужих фірм американськими. Одначе вже від років почався протилежний процес, який постійно зростає. Не лише европейські фірми — англійські, західньонімецькі й французькі — але й японські розглядаються за американськими фірмами, які вони можуть набути й вести. Роблять це в щораз ширших розмірах арабські країни, продуценти нафтової ропи, роблять це канадці, а навіть появляються австралійські підприємці, охочі дещо закупити вЗСА. В тому в основі не має нічого злого. Крім цього це є свідоцтво великого довір'я, яке міжнародна фінансієра має до американської системи. Але є ділянки господарського життя, які таки слід мати в своєму посіданні, щоб мати повну контролю й повний вгляд. Власне тим керувався великий енергетично-промисловий комплекс Коноко — який вирішив до свого правильника додати такі формальноправні додатки, які обмежували б закуп його уділів закордонними фірмами. Сталося це після того, коли могутня канадська Дом Петролеум Ко захотіла закупити значний відсоток уділів Коноко. За Коноко плянують іти й інші компанії.

Філії закордонних банків, які працюють у ЗСА, зроблять заходи, щоб могти користуватися фінансовими засобами Федеральної Ради фінансових резерв (емісійного банку ЗСА) для покривання запотребування американського ринку. Засадничо дотеперішні реґуляції цього не узгляднюють, але філії закордонних банків намагаються використати загальні привілеї для них, які ідентичні з тими, якими користуються американські банки й хотять поширити їх також на право позик у федеральній системі. Внесок на такі повноваження склало дотепер коло 20 японських банків, які мають свої філії у ЗСА, численні німецькі, французькі й англійські й південноамериканські. Один з аргументів, якими підтримують вони свої пропозиції є великі хитання на американському грошовому ринкові, його зростаючі потреби та внутрішньокрайові функції, що їх ці філії виконують для господарки ЗСА.

Головний англійський продуцент компюторів — Інтернаціональні компютори Лтд. — увійшов у контакт за американськими фірмами з метою злитися з котримсь з більших американських продуцентів компюторів. У гру входять Корпорація Сперрі і Корпорація Контрольних Дат. Одначе англійський уряд стримав переговори і хоче, щоб Інтернаціональний компютор залишився англійським.

На американському автомобільному відтинку далі неспокійно. Насамперед весняна продаж авт далеко не така, якої сподівалися. Перших десять днів травня ц. р. дали зріст продажі на 9,8 відсотка в порівнянні з попереднім роком, що є дуже мало, бо попередній той самий період був рекордово слабий. Деякі господарські аналітики, як, наприклад, Гарвей Гайнбак з Меррил-Линч уважає, що ті цифри „дуже, дуже злі". Інші господарські аналітики не бачать аж такого злого положення, але ніхто з них не висловлюється оптимістично. З головної кватири фірми Крайслер повідомлено, що ця компанія остаточно договорилася із французькою автомобільною фірмою Пежо в справі спільної продукції авт в одній з фабрик Крайслера в ЗСА. Йдеться про найменші авта, що можуть вийти з продукції щойно 1985 року, якщо, очевидно, вміжчасі фірми не зрезиґнують з цього договору. Що так може статися, то вказує приклад Тойота-Форд. Ті дві фірми також домовилися у справі спільної продукції авт в одній з американських фабрик Форда, а тепер керівництво Тойота заявило: „Ми думаємо, що постануть великі труднощі в зорганізуванні нової фірми у формі спільного підприємства".

Офіційні цифри про рух капіталу в ощадностево-позичкових товариствах вказують на поглиблення кризи. Коли в березні фонди, які відплили з тих установ, становили 2,1 більйона долярів, то в квітні вони більше як подвоїлися, бо сума таких фондів осягнула 4,6 більйона долярів. Такий масовий відплив фондів, а продовжається він уже довший час, має поважні господарські наслідки. Відплив фондів у квітні був такий великий, що Федеральне бюро для кредиту на побудову домів не зразу подало ту цифру до публічного відома, але наперед її кількакратно перевірило. Висоту відпливу фондів з ощадностевих інституцій сьогодні вважають — „алярмовою", а ЮС Ліґа ощадностевих товариств засуспендувала дотеперішню практику подавати цифри руху ощадностевих капіталів.

Коли американські банки піднесли відсоткову стопу до 20, почалася гаряча дебата між економістами й практикуючими фінансістами, наскільки та підвишка оправдана й що слід очікувати на близьке майбутнє. Ліф Олсон, керівник Комісії господарської політики Ситібанку в Ню Йорку, сказав: „Ми сподіємося що осягаємо кульмінаційний пункт у підвищуванні стопи". Зате інші мають поважні сумніви. Їхню поставу найкраще висловив Норман Робертсон, головний економіст Банку Меллона у Піттсбурґу: „Ми мусимо бути крайньо обережні".

Юліян Мовчан

З пером по Південній Америці

(4)

Виявляється, що хоч Евіта і була законною дружиною Хуана Перона як також найближчим його співпрацівником у державно-політичній діяльності, але разом з ним не похована. Натомість її гріб є на цвинтарі Реколета — може на віддалі кілометра від цвинтаря, де похований Перон. Пішли й туди. Сказали, кого шукаємо, і симпатичний службовець без надуми повів нас до гробівця, де лежить мумія Евіти Перон. Але диво: якщо не брати до уваги звичайного напису — „Евіта", ніякого „офіційного" епітафу тут немає. Натомість є такий напис: Амілія Дюарте. Як нас поінформовано, це прізвище матері Евіти Перон. Це значить, що подібно, як Хуан Перон похований у родинному гробівці свого батька, так само й Евіта похована в родинному гробівці своєї матері. Але чому тут немає напису з її іменем? Правдоподібно, тому щоб не робити їй реклями, хоча напевно і так усі знають, де вона похована. Як теж дивно, чому її не поховано разом із її чоловіком.

На це були різні відповіді. Одні кажуть, що це з цієї причини, що Евіта боролася за добро бідних і визискуваних, а її чоловік Хуан Перон нібито, навпаки, відстоював інтереси багатіїв, тому, мовляв, незручно було їх покласти на „вічний відпочинок" разом. На думку інших (що є більш правдоподібним), будучи роз'єднаними, вони тим самим притягатимуть до себе значно меншу увагу публіки, ніж якщо б вони були разом поховані.

Та як би там не було, але дивлячись на цей гробівець, хотілося б сказати: який дивний і несправедливий цей світ! У той час, коли ще так недавно світ так багато писав і говорив про цю хоч духом міцну, але фізично слабосильну жінку, тепер, коли вона стала мертвою, на її могилі чи гробі не дозволено подати навіть її власного імени...

Невеселі настрої серед арґентинських українців.

А коли пройти ще далі ліворуч, опинимося у розлогому парку, який зветься парком 2-го Лютого. Та на цей раз, ми вже не самі, а в товаристві відомого далеко поза межі Арґентини українського діяча та видавця — ред. Юліяна Середяка.

— Покажу вам пам'ятник Т.Шевченка, якого українці Арґентини спорудили 1971 року в 110-річницю смерти нашого Пророка і Кобзаря, — каже п. Середяк.

Хоч у парку є багато інших пам'ятників спорудженим різним діячам, проте без перебільшення треба сказати, що пам'ятник Т.Шевченка далеко відрізняється від інших тим, що він відображає нашого найвидатнішого поета і борця на повний його зріст, а не у формі бюсту. Стоїть недалеко — майже навпроти будинку американської амбасади в Буенос Айресі. Виконав його відомий український скульптор Леонід Молодожанин (або Мол, як він себе подає), пам'ятник, подібно до вашінґтонського, представляє Т. Шевченка в молодому віці: поет стоїть у бадьорій позі — в протилежності до вінніпезького пам'ятника Шевченка, де представлено його як старого діда.

Запитую, що має означати обруч, який примостився на лівій руці Шевченка — хіба його не зроблено, згідно з проєктом скульптора?

— Та деж там! — відповідає Ю.Середяк. — То, видно, якісь хлопчиська бавилися і почепили обруч на руку. З цим пам'ятником траплялися ще й інші історії, от пташка звела собі гніздо на лікті правої руки поета і, здається, навіть там вивела своїх пташенят...

Але хоча пам'ятник Т.Шевченкові стоїть у парку Буенос Айресу, проте тут даремно було б розшукувати за українськими поселеннями. Їх тут є лише одиниці, бо в абсолютній більшості вони поселились десь за містом, а не на „давнтавні", як це переважно роблять українці на поселенні в ЗСА чи Канаді. Чому?

Поперше, як нам сказали, еспанські поселенці, які перші замешкали у цьому місті і тому були повними панами ситуації, унеможливлювали не-еспанцям поселюватися у Буенос-Айресі. Крім того, знайти мешкання або працю було значно тяжче в самому місті ніж на його периферії — зокрема, мешкання, які були і є досить дорогі і тому не під силу нашим людям, які прибували сюди без жадних матеріяльних засобів.

Скільки ж українців тепер в Арґентині?

На це є зовсім відмінні інформації. У той час, коли Михайло Данилишин у недавно виданій праці „Українці в Арґентині" заподає українців в Арґентині на 250,000 осіб, на думку Юл. Середяка українців тут є всього 40,000, з яких 20,000 мешкає в околиці Буенос-Айресу, а решта розкидані на провінції.

Якщо йдеться про майбутнє українців Арґентини, то тут ми почули досить песимістичні голоси. Один відомий український діяч і підприємець, який вже понад три десятки живе в Буенос-Айресі, сказав: „Українське життя, хоч і поступово, але безсумнівно завмирає в Арґентині...Одні — повмирали, деякі або залишилися непрацездатними, або виїхали до інших країн, переважно до ЗСА або Канаду і тому нам дуже бракує інтеліґенції...Поповнення ж ми не маємо ніякого. До того ж, будучи переважно розсіяними в чужому морі, дуже швидкими темпами відбувається асиміляція. Спорудження пам'ятника Т.Шевченкові майже десять років тому, правдоподібно, було тим зенітом, коли наша спільнота досягла була найвищого ступня своїх досягнень...

Зменшується число періодичних видань. Недавно із-за браку передплатників, припинив вихід цікавий гумористичний журнал „Мітла". Ще виходить газета „Українське Слово", хоч кожне її видання узалежнене від того, хто буде його фундатором. (Наприклад ч. 39 за 2-го листопада вийшло тільки тому, що вихід його спонзорувала Українська Центральна Репрезентація).

Але було б несправедливо твердити, що тут вже все „пропало". Звичайно, аж так трагічно ще не є. Не зважаючи на спокуси виїхати до інших країн, де можна „більше заробити", багато наших інтеліґентів вирішило нікуди не виїжджати і залишитися із своїм народом до кінця. До них безумовно треба зарахувати таких, як д-р Марта Полянська — спеціялістка у ділянці психіятрії та психоаналізі і дочка колишнього посадника м. Львова — д-ра Юрія Полянського), адвокати д-р Ярема Тавридський, Марія Постоловка, та інші, не говорячи вже про багатьох підприємців. Для наших філателістів, можливо цікаво буде знати, що Мирослав Самоверський у Буенос-Айресі має єдине українське філателістичне підприємство в цілому світі.

Продовження буде

ЗВЕРНЕННЯ

ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ З ПРИВОДУ 60—ЛІТТЯ УВУ

Змагання українців перед Першої світовою війною створити свій університет не увінчалися успіхом. Численні й відомі українські вчені й науковці були змушенні працювати по чужих університетах і віддавати свій талант, час і сили чужим науковим установам.

У часі існування української державности 1918-1920 років український народ став будувати свою академію наук та закладати свої університети, які, на жаль, впали жертвою нового лихоліття і ворожої окупації. Як наслідок програної війни, сотні тисяч українського вояцтва, молоді та інтеліґенції опинилися поза межами батьківщини. І в цю хвилину трагедії наших змагань, в хвилину загрози, що до політично-військової поразки поразки приєднається ще й загибель нашої науки й культури, вчені, письменники й журналісти, що знайшлися поза Україною, створили Український Вільний Університет 17 -го січня 1921 року в Відні. Того ж року на запрошення Чехословацької Республіки університет перенесено до Праги. Крім фінансової допомоги, за УВУ було забезпечено всі права науково-навчальної установи нарівні з Карловим університетом та іншими державними університетами. У Празі проіснував УВУ до 1945 року, коли то він з відомих причин мусів перенестися до Мюнхену, де діє і до сьогодні, втішаючись повною акредитацією і визнанням Баварського міністерства освіти.

УВУ об'єднав учених із усіх земель України, які опинилися поза українськими землями. У складі професорів УВУ були такі визначні науковці, як І.Горбачевський, О.Колесса, С.Смаль-Стоцький, С.Рудницький, Д.Антонович, В.Щербаківський, академік Щербина, В.Старосольський, О.Лотоцький, Д.Дорошенко та багато інших. Український Вільний Університет виховав для української діяспори сотні наукових, громадських, суспільно-політичних та інших діячів. На чужині УВУ перебрав на себе нелегке завдання продовжувати нашу визвольну боротьбу — пером, книгою, живим словом. Професура й студенти УВУ своїми дослідами, критичними науковими працями та участю у міжнародних конґресах і конференціях гідно репрезентували українську науку та обороняли українську правду.

Багато творців української культури, релігійних та наукових діячів та багато не-українців відзначено найвищою нагородою — почесним докторатом УВУ за їхні заслуги для українського народу та їхній вклад в українську науку. З нагоди 30-річчя УВУ проф. Смаль-Стоцький високо оцінив його значення і вклад в українське життя. „УВУ — писав він — має історичне значення для европейської і світової науки, бо це перший університет, що підніс прапор боротьби проти московського поневолення духу, проти указів, проти фальшування правди, проти брехні; він розпочав боротьбу за вільне слово, вільну думку, вільну дискусію в ім'я наукової правди. Ми певні, що історія оцінить колись і ці заслуги УВУ".

Цього року, 17-го січня, сповнилось 60 років від заснування УВУ. Відзначаючи його великі заслуги для української науки як теж і для розголосу, поширення та оборони української правди у вільному світі, ми, Президія Секретаріяту СКВУ, проголошуємо 1981 рік Роком Українського Вільного Університету та закликаємо українську спільноту в діяспорі гідно відзначити цю замітну річницю всеукраїнської Альма Матері та морально й матеріяльно спомогати УВУ, щоб утвердити цей єдиний, незалежний бастіон української науки — Український Вільний Університет.

Український Вільний Університет є надбанням і власністю цілої української спільноти в діяспорі, і від нас — української спільноти — залежить тепер і залежатиме в майбутньому розвиток Українського Вільного Університету.

Президія Секретаріяту СКВУ

КООПЕРАТИВНА КОНФЕРЕНЦІЯ НА СОЮЗІВЦІ

Кергонксон, Н.Й. — Централя Українських Кооператив Америки (ЦУКА) повідомляє, що кооперативна **конференція Українських** Кооператив Америки відбудеться в цьому році в днях 20 і 21-го червня ц.р. на оселі УНС Союзівці. Відкриття конференції передбачається на суботу, 20-го червня на год. 10-ту рано. В цьому ж дні буде доповідь на тему: „Фінансова аналіза українських кооператив Америки", спільний полуденок, вільна доповідь на тему: „Українська молодь — переємник релігійних та кооперативних надбань". О год. 2-ій по полудні передбачений панель на тему: „Повні услуги та ведення українських кредитових кооператив", а вечором спільна вечеря з мистецькою частиною. В неділю, після Богослужб, учасники конференції продовжуватимуть наради, візьмуть участь у другому панелі і доповідях та вислухають заключного слова голови Української Світової Кооперативної Ради.

Академія Симона Петлюри в Трентоні

Цього року, як і в минулих роках, представники організацій Трентону постаралися про врочисте відзначення 55-ої річниці смерти Голови Директорії та Головного Отамана Військ Української Народної Республіки Симона Васильовича Петлюри.

Святкування відбулося у неділю, 17 травня, у залі православної церкви св. Юрія Переможця у Ярдвіллі, Ню Джерзі. Академію відкрив голова представників організацій Леонід Веремієнко. В короткім вступнім слові він подав події, пов'язані із цим святкуванням.

Святочну доповідь виголосив голова ОДУМ-у в ЗСА А. Шевченко. Не дивлячись на свій дуже молодий вік, Андрій Шевченко—доповідач вже відомий українському громадянству у Ню Йорку, Філядельфії, Трентоні й у своєму місті Бавнд Бруку. Він дуже влучно накреслив обставини, які привели до подій визвольних змагань й участи в них славної пам'яті Симона Петлюри, часи українських національних революцій, а також теперішню добу, добу еміграції і нашу боротьбу як на зовнішньому, так і на внутрішньому фронтах. Присутні довготривалими оплесками нагородили доповідача за його змістовну доповідь.

Мистецьку частину розпочав ансамбль при українській православній парафії Св. Тройці у Трентоні під мистецьким керівництвом Софії Шульц. Виконано пісні: „Могили" Недільського, „Козака несуть", „Ой, три шляхи широкії" Леонтовича й „Києве мій" Шамо. Хоч це — новостворений хор, виконання й голоси хористів прикували увагу присутніх, які нагородили їх щедрими оплесками.

Представники молодечих організацій — Тамара Кузик від Пласту продеклямувала „Україно, матінко моя" Л.Забашти, а одумівка Наталія Посіва продеклямувала вірш В.Мельниченка „Невгасиме серце", обидві декляматорки також відомі громадянству Трентону із своїх попередніх виступів.

Вперше трентонська громада мала нагоду почути ансамбль бандуристок імени Лесі Українки при Об'єднанні Українських Православних Сестрицтв в Бавнд Бруку під керівництвом Ніни Галіон. Вони виконали народні пісні „У полі могила", „Зелений гай" слова О. Грабовського, муз. Я.Лопатинського; „Зоре моя вечірняя" слова Т.Шевченка й „Вечірня пісня" слова й музика Л.Ященка.

Присутні довготривалими оплесками нагородили **бандуристок, які на загальне бажання виконали ще одну** пісню „З чужини" слова О. Кобця.

Під звуки бандур закінчено академію співом „Ще не вмерла Україна".

Г.Кальман

ІРА — ліва...

(*Продовження зі стор. 2*)

вільних гостей у ресторані Аберкорн, або вбивство 12 зовсім невинних гостей в ресторані Ля Мон та поранення ще численніших. Власне ті виступи раз назавжди позбавили колись ідеалістичну й визвольнореволюційну ІРА її політичнореволюційного характеру й зробили її терористичною групою. П'ятно тероризму не швидко змажуть терпіння таких людей, як: Роберт Сендс, Френсис Юз, які вмерли в глибокому переконанні справедливости справи, за яку вони віддали своє життя.

Внутрішні суперечності

Глибокі внутрішні суперечності в лоні ІРА, суперечності між її декляраціями й поступуванням дуже ускладнюють визначення характеру ІРА, а тим самим точну відповідь на питання поставлене в наголовку. Одначе з того, що ми маємо до диспозиції, а з чого частину наведено вище, є ясне, що ІРА — це ліва організація, одначе з міцними ірляндськими національними елементами. Одначе не національні елементи надають їй тон. Як у багатьох інших випадках, так і в ІРА загніздилися скрайньо ліві сили, які не лише надають їй тон, але відштовхують її від національного, а штовхають у ту загальну течію, що в більшій чи меншій мірі є в фарватері Москви. Заяви ІРА в роді — „ми за революцію виборчими картками" є теорією, що її заперечують бомби, машинові пістолі й ґранати, а найбільше людські жертви з — помежи цивільного населення, які загинули наслідком акцій ІРА.

Чи виступає вона, як традиційна ІРА, чи як скрайнє крило — Провос — є вона загрозою не лише для Об'єднаного Королівства (Англії), а й для сучасної вільної демократичної Ірляндії. ІРА цього зовсім не заперечує, а навпаки підкреслює. І хоч вона деклярує **себе проти „імперіялізму зі Сходу", але фактично вона в існуючих умовах діє, може навіть проти своєї волі, в його інтересах.**

Сьомий з'їзд сеньйорів УНСоюзу на Союзівці

Підготова цьогорічного з'їзду сеньйорів УНСоюзу розпочалася якось невдало.

Проголошено в „Українському Тижневику" 5-го квітня ц.р., що сьомий з'їзд **сеньйорів УНС відбудеться** у травні ц.р. Наші сеньйори, знаючи, що Союзівка має ограничену кількість місць для наших сеньйорів, задаткували скоро всі вільні місця на Союзівці, зарезервували місця на літаках, а тут, як грім з ясного неба, для тих сеньйорів, що поспішились, в „Свободі" 6-го травня ц.р. (ч.84) подано друге повідомлення, що сьомий з'їзд сеньйорів відбудеться 14-19-го червня ц.р. Чому так сталося, наші сеньйори довідаються на з'їзді зі звітів Управи.

В програмі сьомого з'їзду крім розвагових точок, належало б присвятити більше часу і уваги таким питанням: як побудувати для наших сеньйорів спільний дах над головою; як зорганізувати цей дім, щоб він дійсно сповняв ролю рідного теплого кутка на старість; як наладнати постійний кращий зв'язок із нашими сеньйорами, які мешкають тепер далеко один від одного, і як допомагати їм у разі потреби; як зорганізованими заходами краще добиватись до державного фінансового джерела, призначеного для старших віком громадян.

Сподіваємось, що сьомий із черги з'їзд сеньйорів на Союзівці, на відміну від попередніх з'їздів, буде ближче реальних можливостей у своїх плянах на майбутнє, буде здібний усталити дійсні причини невеликого поступу в реалізації наших дотеперішніх замірів та постанов, вирішить остаточно і ясно свою практичну ролю, як окремої організаційної одиниці в системі УНСоюзу відносно ефективної допомоги нашим старшим віком людям, котрі помочі потребують.

З надісланог до нашого **Об'єднання звіту** з переслухань Конгресою комісією представників різних сеньйорських організацій про їхні актуальні організаційні стан і потреби старших віком громадян нашого району виходить, що найбільш енергійно і переконливо домагались допомоги своїм сеньйорам жидівські представники, **вважаючи свою і державну дотеперішні допомоги для потреб жидівських сеньйорів за невистачаючі. Справами жидівських сеньйорів, як подано в вищезгаданому звіті, в самому тільки Ню Йорку займається Федерація Жидівських Харитативних Організацій", членами якої, між іншим, є шість ґеріятричних центрів вісім шпиталів, 30 громадських центрів, та Жидівська Асоціяція Сеньйорів, котра об'єднує і керує працею різних сеньйорських клюбів, росіяних по Ню Йорку.**

Добре склалося, що цього року засновано в Ізраїлі Товариство Єврейсько-Українських Зв'язків і вибрано головою Товариства Я.Сусленського, котрий вже кілька років працював над проблемою нормалізації жидівсько-українських відносин. Може, нам удасться, налагодивши відносини з жидами, скористатися із їхнього досвіду, як осягнути кращі результати в ділянці служби нашим старшим віком людям. Може, за їх прикладом, ми віддаватимемо громадське діло в руки людям, котрі фахово і з почуттям громадської відповідальности будуть здібні довірену їм справу довести до ладу скоро і справно. З наших „виборних" представників громадської справи наш непересічний Гриць Зозуля так собі піджартовує: „Радних вибирало село і єких вібрало, таких мало. Єк зійшлися на раду, то найперше щос урадили, а вже потім віпивали. Ніколи не пили перед радов і ніколи більше, єк єкусь чвертку. На раді конче мусів бути писар, аби взєти на папір тото, жи урадили...Тепер таких радних нема, йно є комітети, жи на них говорєт без кінця і без початку. Тиж записують всьо у протокулі, але того ніхто вжи си не тримає."

Кажуть, що добре самопочуття, надія, щирий усміх продовжують життя сеньйорів. Сердечно запрошуємо всіх сеньйорів на сьомий з'їзд, де, між іншим, почуємо цілющі дотепи неперевершеного в цій ділянці нашого заслуженого сеньйора Степана Куропася.

Мгр Микола Аврамчук,
голова Управи Об'єднання Сеньйорів УНС

НТША розгортає...

(*Продовження зі стор. 1*)

підряд доповіді Правничої комісії Історично-філософічної Секції НТШ і Т-ва Українських Правників у ЗСА, що нав'язують до традицій Правничої Комісії з львівської доби НТШ.

- **Випущено друком 200-ий і 201-ий томи „Записок"** НТШ, цього найстаршого, бо ще з часів проф. М.Грушевського, серійного видання НТШ, перший про „Українські поселення" і другий „Володимир Гнатюк, вибрані статті про народну творчість".

Схвалено до друку двотомову працю проф. д-ра Т.Гунчака (в англійській мові) є новішої українсько-польської історії, документи, що їх автор знайшов у польських бібліотеках.

- **Покликано окрему** комісію для спростовування невірних інформацій про Україну в американських наукових і научних виданнях. Комісію очолюють проф. Олекса Біланюк, як голова, і проф. Леонід Рудницький, як заступник.

Це тільки головніші з тих справ, що були предметом звітування та нарад і рішень на пленарному засіданні Управи НТША 16-го травня ц.р.

Наради відкрив і ними проводив голова НТША проф. д-р Ярослав Падох і він також склав основний звіт з активностей очолюваного ним Товариства. Крім нього, про поодинокі ділянки праці звітували: науковий секретар проф. Рудницький, містоголова проф. Степан Горак (зовнішні зв'язки), проф. д-р Роман Осінчук (придбання нового дому), скарбник мгр Володимир Рак (його звіт, між іншим, виказує поважне збільшення видатків на наукові, публікаційні, стипендійні і подібні цілі, при рівночасному зменшенні видатків на адміністрацію), проф. Володимир Стойко (за Стипендійну і Членську комісії), **проф. Дмитро Штогрин (Бібліотечна комісія), а голова** Контрольної комісії рел. Іван Келрин-Рудницький в імені тієї комісії, яка попереднього дня перевела річну перевірку, ствердив, що все книговедення та діловодство НТШ взагалі є в повному і **найкращому порядку та доручив надалі найпершу увагу** звертати на науково видавничу діяльність. Член Контрольної комісії проф. Штогрин доповнив звіт; директор канцелярії проф. Коваль долучив до протоколу власний адміністраційний звіт.

НТША наладнало тісну співпрацю із усіма існуючими в діяспорі українськими науковими установами та **включає українську науку** в річище науки всього вільного світу. Керівні органи НТША працюють у найкращій гармонії.

Фундація Українського Вільного Університету, Інк.

ділиться сумною вісткою із Членством та Українською Громадою, що в п'ятницю, 15-го травня 1981 року упокоївся в Мюнхені, на 79-му році життя

св. п. проф. д-р

МИХАЙЛО ГОЦІЙ

надзвичайний професор Українського Вільного Університету, відомий історик і мистецтвознавець.

ПОХОРОНИ відбулися на кладовищі Вальдфрідгофі — стара дільниця, 20-го травня цього року з катедри св. Андрія й Покрови при Шенштрассе 55.

•

В світлу пам'ять Покійного Професора УВУ, Управа Фундації призначила в Його імені стипендію на студії українського мистецтва.

Управа Фундації УВУ в Америці

Схиляємо голови перед світлою пам'яттю

Дорогого

Федора Павловича Бульбенка

•

Родині Покійного наші глибокі співчуття.

•

Замість квітів на свіжу могилу — на потреби УВАН складаємо 50.00 долярів.

Юля, Олесь і Леся ЛОМАЦЬКІ
Марія ДУБРОВСЬКА
Галя і Давид ШІБЕР

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

Найдорожчого

МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

бл. п.

ЯРОСЛАВА ЦІҐАША

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

31-го травня 1981 р. в манастирі оо. Василіян у Ґлен Кові, Н. Й.

і 4-го червня 1981 р. в церкві св. Юра в Ню Йорку, о год. 7-ій веч.

Просимо згадати покійного у своїх молитвах.

Дружина ГАЛИНА з Родиною

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у Вічність 18-го березня 1981 р. в Трентоні, Н. Дж., мій Брат, народжений 26-го серпня 1897 р. в Бобрівниках Великих, пов. Бучач, Україна, похований на Св. Андріївському цвинтарі в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж., 21-го березня ц. р.

бл. п.

РОМАН ЛЕВИЦЬКИЙ

Сповнений глибоким смутком і в почутті щиросердечної вдячності складаю цією дорогою дружню подяку усім Вельмишановним Паням і Панам, моїм Приятелям і Знайомим, хто у хвилинах мого горя прийшов мені з християнською й добросусідською допомогою під час недуги й похоронів Покійного. Хто молитвами, китицями квітів, пожертвами на Служби Божі й на потреби Помісної УКЦеркви та співучастю у похоронних обрядах відзначив пам'ять мого Брата. Зокрема моя подяка належиться:

Високопреподобним отцям: пароховї церкви св. Йосафата в Трентоні, Н. Дж. о. деканові Ярославові Федикові за відвідини Недужого у шпиталі та усі похоронні відправи й о. місіонереві з Югославії, Дмитрові Стефанюкові за співучасть у Парастасі й Панахиді.

Вельмишановним Панам: д-рові Зиновієві Ґілеві, Іванові Головці, Степанові Шилкевичеві й Іванові Р. Костюкові за похоронні співи під час похоронів. Вельмишановним Паням: Дарії Кузик, Любі Мриглоцькій, Лідії Кіржецькій, Лесі Обаранець та іншим за відвідини Брата у шпиталі, квіти й співучасть у похоронах. Дякую мґр. Дарії Кузик, д-рові Теодозієві Сендзікові, д-рові Богданові Шебунчакові, п. Володимирові Кривуличеві й мґр. Іванові Р. Костюкові за прощальні слова під час Панахиди й на Заупокійній Тризні.

Особливо дякую голові Осередку Праці — Уладу Пластунів Сеньйорів — пл. сен. Іванові Р. Костюкові за дбайливе піклування моїм Братом під час недуги та поладнання усіх складних правно-судових формальностей пов'язаних з похоронами Покійного.

Дякую похоронному заведенню М. Кошека в Трентоні за совісне влаштування похоронів, а Сестрицтву при церкві св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд Бруку за приготування Заупокійної Тризни.

Нехай Всевишній нагородить Усіх Своєю Десницею!

Інж. ТЕОДОР ЛЕВИЦЬКИЙ

Трентон, Н. Дж., травень 1981 р.

•

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. РОМАНА ЛЕВИЦЬКОГО

на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД зложили свої пожертви:

по 25.00 дол. — Родина Кіржецьких, інж. Дмитро й Дарія Кузик, д-р Богдан Шебунчак; по 20.00 дол. — о. декан Ярослав Федик, д-р Теодозій і Віра Сендзік, Володимир і Таня Кривулич; по 10.00 дол. — д-р Володимир і Уляна Коропей, інж. Мирон і Богданна Осадца, мґр Володимир і Марія Петришин, інж. Богдан і Ольга Дубик, інж. Ігор і Дарія Сеник, мґр Іван Р. і Галина Костюк, Володимир і Ліда Скрипчук, Євген і Леся Обаранець, Михайло і Марія Глушок, Володимир і Люба Мриглоцький, Іван і Софія Головка, Емілія Панасюк, мґр Микола Нагірняк; по 5.00 дол. — Марія Савула, Ірина Скрипчук і Филимон Калитчук. Разом — 280.00 дол. Збіркою проводила мґр Дарія Кузик.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ в АМЕРИЦІ

ОГОЛОШЕННЯ

Подаємо до відома Українського Громадянства на терені Ню Йорку і околиці, що

в неділю, 7-го червня 1981 року

в Українських Церквах міста Ню Йорку і околиці,

після Служб Божих

будуть відправлені

УРОЧИСТІ ПАНАХИДИ за спокій душі св. п.

СИМОНА ПЕТЛЮРИ

Голови Директорії і Головного Отамана Військ і Фльоти Української Народньої Республіки

в 55-ту Річницю Його трагічної смерти

До участи в Урочистих Панахидах, запрошуємо Українське Громадянство, Комбатантські і Молодечі Організації — СУМ, ОДУМ, Пласт зі своїми Прапорами.

ПРЕЗИДІЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ

Вступайте в члени УНС

Український Інститут Модерного Мистецтва та 84-ий Відділ Союзу Українок Америки

запрошують Вас на репортаж

ЛІДИ ПАЛІЙ

(з Торонта)

„ПОДОРОЖ В ІСТОРІЮ АНАТОЛІЇ"

(з прозірками)

в суботу, 6-го червня 1981 р., о год. 7-ій веч. в залі Інституту в Чікаґо, Ілл.

2320 Захід Чікаґо Авеню

Тел.: 227-5522

Увага! БОФФАЛО й ОКОЛИЦІ! Увага!

ВИСТАВКА КАРТИН МИСТЦЯ з ПАРИЖА

ТЕМІСТОКЛЯ ВИРСТИ

відбудеться

в суботу, 6-го червня 1981 року від год. 10-ої рано до 5-ої по пол.

в Gallery Hall, Damien College on Main St., Buffalo, N.Y.

Відкриття виставки в 10-ій год. ранку з участю мистця.

•

Продовження виставки в Стейтовому Університеті при Мейн вул. від понеділка, 8-го червня до четверга, 11-го червня, включно, від год. 10 рано до 5 по пол. в приміщенні SQUIRE HALL, room No. 2219. Картини до набуття.

ВИСТАВКА КАРТИН Т. ВИРСТИ В БАФФАЛО

Баффало, Н.Й. — На початку червня сюди загостить відомий уркаїнський мистець-маляр з Парижа, Франція, Темістокль Вирста. Виставка його образів відбуватиметься в Ґаллері голл у Демієн коледжі при Мейн вулиці. Відкриття відбудеться в суботу, 6-го червня ц.р., о год. 10-ій рано у присутності мистця. Виставка триватиме до 11-го червня включно і її можна буде оглянути від год. 10-ої рано до 5-ої по полудні. Під час виставки можна буде придбати картини. Картини Вирсти виставлялися у відомих европейських ґалеріях Парижу, Ніцци, Больонії, Копенгаґену, Лондону, а також в Токіо, Японія.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

136 Друга Авеню, 2-ий поверх

(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

Пятниця, 5-го червня 1981 року, о год. 7:30 веч.

ОСТАННЯ ІМПРЕЗА СЕЗОНУ!

„ЇДЕМО НА ВАКАЦІЇ"

Товариська зустріч з розваговою програмою, в якій беруть участь:

МИРОН СУРМАЧ (сеньйор) — спогади — **„Українці у вчорашній Америці"**

КАЗУО НАКАЇ — розповідь — **„Українське середовище Гарвардського Університету"**

В музичній частині вечора:

Світові арії і пісні в українському перекладі у виконанні **оперового співака ЛЕВА РЕЙНАРОВИЧА** при фортеп. супроводі **проф. КАЛИНИ ЧІЧКИ АНДРІЄНКО**

Нова книжка — з хемічної ділянки д-ра О. Поповича

Джерзі Сиғі, Н.Дж. — Цього року появилася 500-сторінкова книжка, написана англійською мовою, п.з. „Хемія неводних розчинів", авторства проф. д-ра Ореста Поповича, відомого українського хеміка-науковця і майстра-шахіста.

У бібліографічній інформації про цю книгу і автора, між іншим, написано таке: „Головним зацікавленням у його дослідах є взаємодія поміж розчиненими речовинами та розчинниками в неводних середовищах, зокрема — перелік коефіцієнтів перенесення, про які він опублікував свій критичний огляд („Критичний огляд аналітичної хемії",1.73,1970 рік) та окремий розділ у другому виданні — „Трактат про аналітичну хемію". Проф. д-р О. Попович є також редактором щойно опублікованого тому — „Тетрафенильборати" — частини серії даних про розчинність; цю працю видала Міжнародна Хемічна Організація.

Проф. д-р О. Попович у 1959 році в Массачусетському Інституті Технології отримав докторат з аналітичної хемії і від 1963 року є професором хемії у Міському університеті в Ню Йорку

СОВЄТСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ агенство ТАСС напало в своєму комунікаті на президента ЗСА Роналда Регена за його промову в Вест Пойнті до студентів Воєнної Академії ЗСА. За заклики до студентів бути мужніми та вірно служити своєму народові, ТАСС назвав його „мілітаристом".

ДРУКАРНЯ „СВОБОДА"
прийме на постійну працю
ЛОМЩИКА (МЕТРАМПАЖА)
і
СКЛАДАЧА на КОМПЮТЕРІ
(Навчимо). Жінки або мужчини. Знання англійської мови побажане.
Години праці: від 8-ої до 4:30
Добрі умовини праці і бенефіти.
Голоситись особисто—
SVOBODA
30 Montgomery Street • Jersey City N.J. 07302
(201) 434-0237

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи"
ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,
ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ
НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОПОШЕНЬ
якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.
Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

Шукаєте за другим прибутком?
Станьте ОРГАНІЗАТОРОМ УНСоюзу
НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.
Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів.
За інформаціями пишіть до:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Atten: Organizing Dept.
або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250

A Ukrainian perspective on the news...
THE UKRAINIAN WEEKLY
Can you afford not to subscribe?
I would like to subscribe to The Ukrainian Weekly for____year(s).(Subscription rates $5 per year for UNA members. $8 for non-members).
My name is: ____
I belong to UNA Branch: ____
Address: ____
City: ____
State: ____
Zip code: ____
GIFT SUBSCRIPTION
In addition, I would like to give a friend one year's subscription to The Ukrainian Weekly at the discounted rate of $4.
His/her name is: ____
Address: ____
City: ____
State: ____
Zip code: ____
I enclose a check for $ ____
THE UKRAINIAN WEEKLY
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Інж. В Гординський — „Хемік Року"

інж. Володимир Гординський

Ню Йорк, Н. Й. — Тут, у Світовому Торговельному Центрі, у „Вікнах на Світ" (Windows on the World), у вівторок, 2-го червня, відбудеться приватна парада відзначення Нюджерзьким „Хеміком Року" українського вченого і діяча, інженера і консультанта клінічної хемії для індустрії, медичної лябораторії Першої Американської Армії та шпиталів у стейті Ню Джерзі, Володимира Е. Гординського, врученням йому срібної плякети з відповідною дедикацією. Інж. Володимира Гординського найменувала „Хеміком Року" Американська Асоціяція для Клінічної Хемії, професійна організація, яка репрезентує понад 5 тисяч членів по всій країні.

Далі в пресовому повідомленні цієї Асоціяції подано біографічні дані про українського науковця і фахівця хемії, де і коли він народився, де здобув освіту і визначився як науковець, викладач в університетах, автор багатьох наукових статтей і розвідок по журналах і інших публікаціях в Европі й Америці та його попередні й теперішні осяги в праці над електролітами й слідами металу, а в останньому часі його зацікавлення скероване на досліди гормонів системи травлення організму. Подано також тут список багатьох професійних американських товариств, у яких В. Гординський є активним членом.

За визначні дослідницькі й організаційні осяги В. Гординський вже був відзначений „Сертифікатом Гонору" в 1979 році від цієї ж Асоціяції хеміків, відділ Ню Джерзі. В повідомленні подано, що народжений походить з України. Інж. В. Гординський є також членом 27-го Відділу УНСоюзу.

ПРОБЛЕМА ПОБУДОВИ атомових електрівень стала гарячою і у Франції. Дотепер, за презентдутою Валєрі Жіскара д'Естена, уряд підтримував будування нових атомових електрівень, мотивуючи це зростаючою потребою енергії у Франції, браком нафтової ропи на терені Франції та обмеженими резервами енергетичних засобів ш світі. У передвиборчій кампанії теперішній президент Франсуа Міттеран критично ставився до атомової енергії, як промислового засобу й пообіцяв зревідувати дотеперішню політику Жіскара д'Естена. Прибравши владу, він ту свою обіцянку почав переводити в життя. Він спинив будівництво великої атамової електорстанції в Пльоґові, яка мала давати продукцію 1.500 меґаваттів електроенерґії. В його імені міністер морських справ Люї Лє Пенсек заявив, що на майбутнє розбудова таких станцій буде пригамована.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

Листа ч. 18

М. Копач, Елмвуд Парк	$48.60
І. Штогрин, Річмонд	17.00
Д-р.Б. Шебунчак, Монтклер	10.00
Я. Щербанюк, Ню Йорк	17.00
І. Мірецький, Торонто	12.00
В. Тритяк, Кергонксон	12.00
Д-р. Р. Богонович, Ню Йорк	10.00
В. Галич, Скарборо	9.50
Г. Біч, Перрісбурґ	8.00
М. Галюк, Міссісауґа	8.00
І. Шостак, Давнсвю	8.00
М. Андрійович, Стюарт	7.00
П. Воробей, Реджайна	7.00
І. Гадзевич, Торонто	7.00
І. Дворак, Віндсор	7.00
Т.В. Зенчак, Сенквойт	7.00
М. Мандибур, С. Гемстед	7.00
К. Медвідський, Торонто	7.00
Б.М. Полец, Міннеаполіс	7.00
М. Садлик, Кліфтон	7.00
П.Р. Смит Ню Йорк	7.00
А. Хаба, Редвотер	7.00
Я. Яблонський, Сте. Джуліен Монткалм	7.00
Б-во Пресвятої Тройці Балтимор	5.00
А. Дутковський, Стемфорд	5.00
І. Малко, Балтимор	5.00
П. Савка, Сомерсет	5.00
Д-р. П. Семенюк, Кіркленд	5.00
Н.Л. Хойнацька, Овк Форест	5.00
Ю. Війтович, Чікаго	4.00
Й. Волчастий, Філядельфія	4.00
В. Дудинський, Вудсайд	4.00
М. Курман, Фоунтенвілл	4.00
Ю. Свистун, Ст. Пол	4.00
М. Зінько, Парма	3.20
М. Дудар, Воррен	3.00
П. Каглан, Балтимор	3.00
І. М. Самокішин, Бруклин	3.00
А. Карпенко, Парма	2.50
Л. Антонович, Торонто	2.00
М. Бабій, Воррен	2.00
П. Барт, Дейтон	2.00
З. Бервітська, Ґлендейл	2.00
М. Бібик, Парма	2.00
М. Білинська, Іст Гановер	2.00
А. Блищак, Рочестер	2.00
М. Боднарук, Воррен	2.00
І.М. Гело, Філядельфія	2.00
О. Ґадзера, Чікаґо	2.00
о.Т. Дурбак, Акрон	2.00
К. Дус, Бруклин	2.00
Ю. Іванович, Балтимор	2.00
В. Загайкевич, Кренфорд	2.00
О. Зарічний, Сиракюз	2.00
О.Л. Казанівський, Чікаґо	2.00
І. Кизик, Ню Гейвен	2.00
С. Кода, Стемфорд	2.00
Е. Колянковський, Монтреаль	2.00
Г. Коник, Обурн	2.00
Н. Краєвський, Гілсайд	2.00
Д-р. Л. Кузьмак, С. Орандж	2.00
І.С. Кушнір, Гантінґдон Веллі	2.00
Я. Ликтей, Ютика	2.00
Ю. Личковський, Семінол	2.00
І. Лишик, Картерет	2.00
М. Лісаченко, Плейнвелл	2.00
Г. Мартинів, Кліфтон	2.00
М. Герус-Мартюк, Джерзі Сиғі	2.00
П. Матичак, Ріджвуд	2.00
Д. Микита, Фінікс	2.00
А. Милявський, Асторія	2.00
Е. Могульський, Вотервліт	2.00
І. Мулькевич, Торонто	2.00
І. Назар, Голливуд	2.00
Т. Орел, Норт Берґен	2.00
С. Пірко, Антіох	2.00
О.і Л. Полон, Пен Ян	2.00
А. Процик, Еспаноля	2.00
О. Процик, Бостон	2.00
П. Романишин, Елмайра Гайтс	2.00
М. Сенцьо, Гартфорд	2.00
П. Сердюк, Менчестер	2.00
Е. Стасина, Торонто	2.00
М. Тицький, Ірвінґтон	2.00
П. Тіцький, Перт Амбой	2.00
Ю. Укарма, Норвіч	2.00
В. Узвак, мол. Сімзбури	2.00
М. Хамець, Міннеаполіс	2.00
К. Хероім, Калумет Сиғі	2.00
М. Хлопецький, Торонто	2.00
П. Хомицький, Чікаґо	2.00
Д. Цап, Бріджпорт	2.00
І. Чмола, Депю	2.00
М. Швейко, Фуллертон	2.00
П. Швець, Елкгорт	2.00
Б. Шиманський, Шіллер Пк.	2.00
Х. Шкудор, Детройт	2.00
Г. Щурко, Клівленд	2.00
А. Яременко, Кліфтон	2.00
Ю. Чато, Овкленд	1.00

Духовна семінарія в Стемфорді

Уже від 1933 року, спочатку тільки на рівні Середньої школи, а від 1939 року—коледжу, в Стемфорді виховують молодих кандидатів на українських священиків в ЗСА.

Школа відкрила свої двері для українських студентів 5-го вересня 1933 року завдяки старанням тодішнього Владики Кир Константина Богачевського. Він зрозумів, що неукраїнські семінарії не виховають добрих священиків для нашої української церкви й тому, хоча провадження школи це дуже коштовна справа, Владика Константин вжив всіх можливих заходів, щоб таку школу мати. Деяких посилав на дальші студії до Інсбрука, Австрія, чи до Риму, але головну підготову мала дати таки своя семінарія в Америці.

Досі з випускників середньої школи св. Василія і коледжу у Стемфорді вийшло вже понад 100 священиків. Ця школа в дуже короткому часі виробила собі добру опінію під оглядом науки, виховання і дисципліни. Туди почали посилати своїх синів із кращих прошарків місцевого населення.

Українські студенти мешкають в семінарії і переходять там також духовну підготову—щоденна участь в Богослуженнях та інших практиках. За час побуту в семінарії вони навчаються церковного співу та взагалі обряду.

Головний предмет, однак, що їм подобається, як кандидатам на українських священиків,—це українська мова. Всі семінаристи мають щодня одну годину української мови на протязі чотирьох років. За цей час ті, які прикладаються до науки, можуть набути знання української мови, навіть якщо деякі з них приходять без знання азбуки. Про це дбає добрий вчитеь і любитель молоді Роман Романишин, який також проводить курси української різьби та влаштовує раз у рік т.зв. „Український День" із відповідною програмою.

Студенти коледжу навчаються також української мови, крім того, вони одержать повний курс історії України та історії української церкви, а також курс історії української літератури. Ці курси викладає д-р Василь Ленцик. При Епархії від 1935 року існує Український Музей і бібліотека з цінними скарбами українського мистецтва й взагалі української культури. Та цінна бібліотека, де студенти мають нагоду поширити своє знання української культури.

Вже увійшло в традицію, що українські національні свята також відмічується, якщо не програмою, то бодай відповідною лекцією. Цього року Владика Кир Василь дав зарядження, щоб День Української Незалежности 22 січня був нашим національним святом у школі, отже днем вільним від науки. В цей день була відповідна програма з виступом хору семінаристів, деклямаціями та відповідною доповіддю про цю важливу подію в житті українського народу.

Під дбайливим проводом Владики Василя, Українська Духовна Семінарія св. Василія Великого і коледж св. Василія, сподіємось, чимраз краще буде сповнювати свої великі завдання, чого очікують і на що надіються вірні Української Католицької Церкви в Америці.

Під сучану пору Середню школу і Малу Семінарію провадить вміло о. шамбелян Лев Моско, а йому допомагає о. Петро Дудяк. Коледж провадить ректор о. шамбелян Іван Сквіляр, а префектом є о. Іван Терлецький. Деканом коледжа, який відповідає за наукову програму, є о. шамбелян Степан Хрепта.

В.Ленцик

УІА плянує...

(Продовження зі стор. 1)

завдання, розв'язалося з тим, що його члени продовжуватимуть працю в різних комісіях Інституту.

Початкова увага Екзекутивної комісії зосереджувалася на звільненні Інституту від реальностевого податку. В цій справі Податкова комісія міста Ню Йорку досі не зробила свого рішення. Ця податкова комісія рівнож не висловила досі у відношенні жодної інституції різних національностей, які перебувають у такому ж податковому положенні, як Інститут. Правничим дорадником УІА є адвокатська фірма Келі, Драй і Воррен, одна з чільних експертів у ділянці таких податків. Дотеперішні всебічні заходи й докладна документація цієї фірми дають запоруку, що, якщо б навіть Податкова комісія відкинула прохання Інституту про звільнення від податків, ми матиме змогу з невеликими додатковими коштами продовжувати цю справу в суді. Інститут дуже вдячний тим особам, які пожертвували на фонд правничої оборони біля 4,000 долярів. Листа жертводавців буде внедовзі опублікована. Одначе зібрана сума ще не вистачає, щоб покрити кошти оборони, і тому Рада директорів УІА просить жертвувати далі на цю ціль.

Однією з перших точок теперішнього положення було: усталення ключевих потреб української громади і початкова оцінка сильних і слабих сторін Українського Інституту Америки. Стверджено, що потреби, недостатньо виповнені іншими українськими організаціями, такі: 1) труднощі українців здобувати повне признання поза межами власної громади, 2) брак зацікавлення і участи у житті української громади молодих людей українського походження.

Сильну сторону Інституту являє з себе факт, що УІА має серед своїх членів людей великого калібру, які займають поважні становища і є в контакті з впливовими людьми у зовнішньому світі. Український Інститут Америки доказав у минулому, що він може притягнути до співпаці висококваліфіковані професійні та мистецькі таланти, охочі присвятити свої зусилля для розбудови Інституту.

На підставі цих аналітичних порівнянь потреб української громади з потенціональними можливостями Інституту Екзекутивна комісія прийшла до висновку, що УІА найкраще служитиме українській справі, якщо:

1) стане „вікном у світ", себто даватиме вільному світові можливість знайомитися з українською справою,

2) дасть тим особам, які почувають себе українцями, можливість втягнутися в течію суспільного життя,

3) створить форум для української громади, зокрема для молоді: а) для періодичних зустрічів з метою виміни думок про спільні проблеми й потреби; б) для взаємодіяння членів Інституту з позаукраїнським загалом, збільшуючи тим його зацікавлення українською справою і знайомство з нею.

Підставовою метою Українського Інституту Америки було б завдання взяти на себе провідну ролю для розвитку, організування, сприяння і підтримки освітньої діяльности, яка знайомила б позаукраїнський світ з історією, культурою, мистецтвом, музикою і літературою українського народу.

Конкретними засобами до цього були б виставки, концерти, відчити, презентації народного мистецтва, добірна бібліотека, семінари, літературні гутірки, товариські сходини тощо. Це все поруч з поліпшенням внутрішньої структури Інституту, себто збільшення числа членів, придбання достатніх фондів, поширення громадських зв'язків, пожвавлення програмової діяльности, — допоможе створенню високої якости освітньої дії, що збільшить розуміння української справи.

Закриваючи засідання, інж. В.Назаревич висловив думку, що Український Інститут Америки був досі, якщо не сплячим, то дрімаючим велетнем, і коли він тепер пробудився, то всі дані вказують на те, що він незабаром може стати правдивою українською культурною амбасадою у вільному світі.

Вечір пісні і слова в Балтиморі

„Нічого я так не люблю
Як вітра вітровиння
Його шляхи, його болиння
І землю... землю свою..."

Павло Тичина.

Правдивим вітром із України повіяв на нас виступ ансамблю „Ми з України" на вечорі „Слова і пісні", що його влаштували 59-ий і 115 Відділи СУА в Балтиморі 17-го травня цього року. Програма складалася з сольоспівів, рецитацій і скетчів. Фортепіяновий супровід композитора Леоніда Вербицького. Керівник Белюц своїм сольоспівом і рецитаціями всеціло полонила увагу слухачів, тому що вона любить українську пісню і слово. Прослухавши кілька пісень в її виконанні — „Лелеки" „Зірки на снігу" чи „Мальви", — відразу відчувається повний духовий контакт з артискою. Щось таке, як Володимир Івасюк висловив в пісні словами: „...ти моє крило, я твоє крило". Спільність інтересів, щось більше, чим можна схопити оком. Такою ж самою теплотою і любов'ю огріті її рецитації, веселі і сумні, як, наприклад, поема Ліни Костенко „Маруся Чурай".

Колись Євген Гребінка написав слова пісні „Очі чорнії, очі карії". Пісня прийнялась і широко співалась. Може не одній молодій людині допомогла вона виспівати те, чого не можна було сказати словами „очі чорнії, покохав я вас". І так, як звичайно все на світі минає, „все пройшло уже, все минулося, лиш воно мені не забулося". Що не забулося, довів композитор Леонід Вербицький, написавши і скомпонувавши пісню про пісню „Чари чорних віч" і сам її віртуозно відспівав.

Були в програмі ще скетчі і рецитації у виконані артистки Л.Гайдай і режисера О. Журби, як „Айша і Магомет" Лесі Українки; „Потрібна секретарка" (Л.Гайдай), але найбільше мені запам'яталась байка у виконанні О.Журби про височайшого раба — голову сільради, що не знає щирого демократичного підходу до людей, а тільки перед начальством плазує в чотири погибелі, а підлеглих собі топче ногами. Жаль, що це розповідь про владу на нашій рідній землі.

Приємно, що росте талановита зміна. Доня Л.Белюц і О.Журби з великим хистом відіграла на фортепіяні „Пісню без слів" Мендельсона і першу частину першої сонати Бетговена.

Гостей представила і подала пояснення до поеми „Маруся Чурай" директор місцевого Відділу Українського Музичного Інституту, заступниця голови 59 Відділу СУА Л.Шавяк.

Р. З-ка

Вечір Миколи Горбаля у Ню Йорку

Рухливий Пластовий Курінь „Верховинки" влаштував 1-го травня ц.р. в Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку вечір, присвячений українським мистцям, запроторeним у канцтаборах і психушках у большевицьком „раю". По імпрезах, присвячених В.Івасюкові, І. Світличному, цей, третій, присвячений Миколі Горбалеві.

Микола Горбаль, уродженець Лемківщини, народився 6-го травня 1941 року в селі Воловець, повіт Горлиці. Він був малим хлопцем, коли його батьків виселили в Тернопільщину на Поділля. Але він пам'ятав свою Лемківщину, писав поезії про неї, записував пісні і укладав до них музику. За поезію „Дума", яку він присвятив кобзарям, що їх заманили до Харкова і на наказ Сталіна розстріляли, був засуджений на п'ять років каторги і два роки заслання. Він виступав в обороні своїх співтоваришів-в'язнів, наприклад, Ігоря Калинця, а також голодуючих у таборах.

Доповідь про поета, переплітану прозірками і особистими спогадами, виголосила як звичайно сердечно і цікаво, дуже гарною мовою Надія Світлична.

Твори М.Горбаля прочитала по-мистецькому відома вже артистка Евеліна Белюц, яка недавно прибула з України. Вона прочитала кілька віршів із циклу поезій „Деталі піщаного годинника" і „Цвинтарі" лемківською говіркою.

Христя Іванів при акомпаньяменті піяніста Олеся Кузишина проспівала милим голосом пісні до слів Горбаля „Винна лоза", „Осіння пісня" і „Поле то чорне", які Олесь не тільки аранжував, але і співав гарним баритоном дует із Христею. У піснях і віршах Горбаля відчувалося його любов і прив'язання до своєї Лемківщини, хоч він покинув її ще малою дитиною.

Вечір відкрила і ним проводила „верховинка" Ніна Самокіш. Численно зібрана добірна публіка не щадила оплесків мистцям і „верховинкам" за їх чудові ідеї пошанувати наших мистців-в'язнів у жорстоких таборах

Ольга Соневицька

ДОПОВНЕННЯ ДО ЗВІТУ

Управа 99-го Відділу СУА у Вотервліті прохає доповнити звіт про Великодній базар у Вотервліті („Свобода", ч. 90):

„**Референтка зовнішніх** зв'язків Відділу мгр Тетяна Дурбак зорганізувала акцію підписів петиції за звільнення Юрія Шухевича та **всіх політв'язнів, разом** з мгр Любою Мунтер і директором Школи Українознавства В.Літинським. Крім підписів петиції, гості вислали Великодні привіти до трьох дисидентів-політв'язнів.

Іван В. Іванчук...

(Закінгення зі стор. 1)

на головного контролера. На 27-ій конвенції в Клівленді в 1970 році за його працю і заслуги для УНСоюзу був обраний на почесного члена його Головного Уряду.

Рівночасно з працею у проводі УНСоюзу, працював та займав часто відповідальні пости в таких наших крайових організаціях, як ЗУАДК, УККА, та ряді інших. Був постійним дописувачем до „Свободи" й „Українського Тижневика". Остання його більша стаття: „Коли ми ще були 'гонкіс' " з життя і труднощів наших майнерів в стейті Міссурі в 1917 році, надрукована в цьогорічному Альманасі УНСоюзу.

Його відхід на вічний спочинок відчує як велику втрату вся громада і, зокрема, УНСоюз, зберігаючи назавжди світлу пам'ять про цього свого неструдженого та найбільш відданого своєму українському родові і народові провідного працівника з-поміж уже народженого в Новому Світі покоління.

Бучач і Бучаччина
Ціна $25.00 + $1.00 пересилка
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YOKK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3585 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
●
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Тел.: 674-3630
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.